Vyslýchající: Uveďte prosím alespoň přibližný odhad svého věku.

[redacted]: Nevím, jako v pozemských letech? Sakra, tak osm tisíc? Asi tak nějak.

Vyslýchající: Proč by mělo být z vašeho obličeje jasné, že jste Yggdrasilan?

[redacted]: Protože mám dlouhé husté vlasy s charakteristicky ostrým výstupkem na čele, zapadlé oči s velkými duhovkami a záměrné jizvy na obličeji.

Vyslýchající: Jaká máte zjizvení na obličeji?

[redacted]: Chcete, abych vám je kulturně vysvětlil?

Vyslýchající: Vysvětlete prosím ta, která máte.

[redacted]: Na levém uchu mám čtyři čárky, což znamená, že mám čtyři děti, a na pravém uchu mám jednu čárku, což znamená, že jsem byl, nebo jsem teď v manželství. Také mám značku X, to je to, co mám na rtech. Můžete vidět, že střed X není v mezeře mezi mým vrchním a spodním rtem, jak to obvykle bývá, ale na mém spodním rtu. To proto, že jsem si to udělal sám. Vůbec ne tak, jak se to obvykle dělá. Chtěl jsem, aby to vypadalo víc cool, což bylo dost debilní, protože to doslova znamená „Jsem špatný člověk, drž se ode mě dál". Stručně řečeno, byl jsem na Yggdrasilu ve vězení za násilný trestný čin.

Jizva mi znemožňuje setkat se s některými lidmi a navštívit některá místa.

Vyslýchající: Popište stručně sám sebe.

[redacted]: Jsem neuvěřitelně pohledný, mazaný jako liška a mám ptáka jako kůň.

Vyslýchající: Neberete tento rozhovor vážně, že ne?

[redacted]: Výslech, ale máš pravdu, neberu ho vážně.

Vyslýchající: Popište prosím stručně svůj vzhled. Tuto otázku pokládáme proto, abychom se ujistili, že se vám během návštěvy u nás nic nestalo.

[redacted]: Nejsem na návštěvě, jsem vězeň. Teď se prosím připravte na nejvíc generický popis Yggdrasilana, jaký jste kdy slyšeli. Jsem na vás trochu

podprůměrně vysoký, jako pro Děti myslím, ale na Yggdrasilu jsem průměrný. Mám opálenou olivovou kůži, trochu jako písek smíchaný s popelem. A to, protože nemám moc často možnost vidět skutečné sluneční světlo.

Mám dlouhé černé vlasy, oči s velkými tmavě zelenými duhovkami, tu zelenou teď krásně vidíte, protože moje zorničky ji pro jednou odkrývají. Asi to bude tím, že se někdo rozhodl, že tahle místnost bude mít strop z nejjasnějších bílých LED diod, jaké jsem kdy viděl. Mám ostré rysy, špičatý nos.

Mám dlouhé prsty, dlouhé nehty, některé z nich jsou nalakované červeně, ale už se mi trochu odlupují. Na dlaních a chodidlech mám jizvy od popálenin.

Mám pocit, že to je všechno, pokud nechceš, abych to zase nebral vážně. A neptáte se mě, protože se chcete ujistit, že se mi nic nestalo. Ptáte se, protože nemáte povolení mě vyfotit, všechno, co jsem vám teď řekl, by sedělo na většinu jiných nečistokrevných Yggdrasilanů, nepoznáte mě podle toho.

[redacted] 2022

Patřím mezi pár šťastných, kteří vědí, kam přesně v obrázku vesmíru zapadají. Já jsem prorok, zvěstovatel, hlasatel myšlenek. Mým cílem je vás informovat o vás samých. Tak se do toho dáme.

Každý den se vzbudím přesně v sedm ráno. Vystřelím z postele hned, jak zazvoní budík, mám ho nahlas a na výchozí zvuk, takže se leknu, začne mi bušit srdce a vím, že už znovu neusnu. Pak si vezmu telefon a vrátím se zpátky do postele, čtu zprávy, dokud na mě Gabriel nezakřičí: „Nechceš čaj?" a já mu odpovím, že jo. To je většinou tak v deset.

Hodím na sebe oblečení ze včera, seběhnu po schodech dolů, vypiji si čaj a pak buď strávím další hodinu zíráním do mobilu, nebo cvičím, když necvičím, cítím se blbě. Ale snažím se na sebe nezlobit.